

Rozkład materiału dla grupy dzieci 3-letnich „Motylki”

Tydzień 14.04-17.04 2020

Temat tygodnia: Wiosna na wsi

Dzień 1 Pani krowa

Cel ogólny: – rozwijanie mowy.

Cel operacyjny: Dziecko: – odpowiada na pytania dotyczące wiersza.

Środki dydaktyczne: wiersz F. Kobryńczuka Rówieśniczki, zdjęcia krowy i innych zwierząt z wiejskiego podwórka, ilustracje do wiersza, obrazki przetworów z mleka, tamburyn.

Przebieg dnia

1. Zabawa z wykorzystaniem tekstu rymowanki.

Dzieci powtarzają za nauczycielem tekst rymowanki: Czarna krowa w kropki bordo gryzła trawę, kręcąc mordą, w różnych pozycjach – stojąc, leżąc.

2. Oglądanie zdjęcia krowy. Wyjaśnienie, dlaczego hodujemy krowy. – Co nam daje krowa? Zabawa ruchowa z elementami artykulacyjnymi – Krowy na łące. Dzieci chodzą na czworakach po sali – łące. Na sygnał – dźwięki tamburynu – dzieci – krówki – kładą się bokiem na trawie i naśladują żucie trawy

3. Słuchanie wiersza F. Kobryńczuka Rówieśniczki.

4. Oglądanie obrazków różnych produktów – przetworów z mleka (ser żółty, ser biały, jogurt, śmietana).

– Co to jest? Dzieci, samodzielnie lub z pomocą nauczyciela, nazywają przygotowane produkty. Nauczyciel wyjaśnia, że to wszystko otrzymujemy z mleka.

5. Ćwiczenia pantomimiczne – Pijemy mleczko.

Dzieci naśladują picie mleka, a potem głaszczą się po brzuchach, bo mleko jest takie dobre, i oblizują się od ucha do ucha.

6. Słuchanie wiersza (ilustrowanego przez nauczyciela).

Nasza krowa – Łaciata – oraz ja – mała Anka – przyszliśmy razem na świat kiedyś, pewnego ranka. Dziś rocznica urodzin, więc mama mi naprędce naprzyszywała latek na balowej sukience. Ze mnie wciąż jeszcze dziecko, nieraz próżna ma głowa, a ona już dorosła, poważna pani krowa. Jesteśmy – spójrzcie na nas! – podobne, bo łaciate. Obie mamy na sobie po tyle łąt co latek.

7. Rozmowa na temat wiersza. • Wyjaśnienie niezrozumiałych słów i zwrotów: rówieśniczki, próżna głowa, poważna. – Dlaczego Ania i Łaciata są rówieśniczkami? – Po ile lat mają Ania i Łaciata? (tyle ile łąt)

8. Oglądanie zdjęć zwierząt z wiejskiego podwórka.
Nazywanie ich z pomocą nauczyciela. • Dzielenie nazw za nauczycielem na sylaby (rytmicznie) połączone z klaskaniem. Nauczyciel pokazuje zdjęcie, powtarza nazwę zwierzęcia, dzieli ją, klaszcząc, a dzieci powtarzają. Np. kura – ku-ra, kogut – ko-gut, krowa – kro-wa, baran – ba-ran, świnia – świ-nia... Zabawa ruchowo-naśladowcza Jestem... Dzieci naśladowują ruchy i głos zwierzęcia, które przedstawi im nauczyciel. Np. kaczki – nauczyciel pokazuje zdjęcie, naśladuje chód kaczki i jej głos, a dzieci powtarzają za nauczycielem.

Dzień 2 Koziołeczek–dziecko kozy

Cel ogólny: – rozwijanie umiejętności liczenia

Cel operacyjny: Dziecko: – liczy w zakresie czterech.

Środki dydaktyczne: wiersz H. Bechlerowej Koziołeczek, obrazki z liśćmi kapusty, maskotka zwierzątka z wiejskiego podwórka, obrazki z różną liczbą elementów, zdjęcia zwierząt z wiejskiego podwórka.

Przebieg dnia

1. Zabawa Powiedz, gdzie jestem.

Nauczyciel ma maskotkę zwierzątka spotykanego na wiejskim podwórku. Manipuluje nią, ustawiając w różnych miejscach (na stoliku, pod stolikiem, obok stolika, za krzeselkiem, przed krzeselkiem...). Dzieci określają jej położenie.

2. Zabawa bieżna Koniki.

Nauczyciel wyznacza teren zabawy oraz teren stajni dla koników. Na jego polecenie koniki wybiegają ze stajni, biegają klusem – szybko na palcach, idą stępa – powoli, z wysokim unoszeniem kolan, galopem – z odbijaniem się kolejno jednej nogi i drugiej nogi. Na sygnał wracają do stajni.

3. Kapuściana głowa – ćwiczenia w liczeniu.

4. Słuchanie wiersza H. Bechlerowej Koziołeczek.

Koziołeczek z wielkim koszem w piątek rano na targ poszedł. Stoi stragan za straganem, na nich głowy kapuściane.

Koziołeczek za złotówkę kupił dużą, piękną główkę. Kiedy wracał przez plac pusty, zjadł listeczek z tej kapusty.

Minął domek, płotek długi, schrupał przy nim listek drugi. Trzeci, czwarty zjadł z ochotą, kiedy kładką szedł przez potok.

A przed domem na placu został tylko głąb w koszyku. Kozia mama nóżką skrobie: – Jak ja z głąba obiad zrobię?...

5. Rozmowa na temat wiersza.

– Gdzie poszedł koziołek? – Czym dzieckiem jest koziołek? – Co kupił? – Ile listków kapusty zjadł koziołek? – Czy z tej reszty (głąba) mama koziołka zrobi obiad?

6. Liczenie listków kapusty na obrazkach.

- Wskazywanie obrazka z największą liczbą listków kapusty.

- Układanie obrazków, zaczynając od tego z największą liczbą liści kapusty (4), do tego z najmniejszą liczbą liści kapusty.

7. Zabawa Liczymy do czterech.

Nauczyciel pokazuje obrazki z różną liczbą elementów. Dzieci liczą je, określają ich liczbę i pokazują odpowiednią liczbę palców.

8. Zabawa Co to za zwierzę?

Nauczyciel umieszcza na tablicy zdjęcia zwierząt z wiejskiego podwórka. Dzieci wraz z nim nazywają te zwierzęta. Potem nauczyciel wypowiada pierwszą sylabę z nazwy wybranego zwierzęcia, a dzieci próbują odgadnąć, jakie zwierzę nauczyciel miał na myśli.

Dzień 3. Na wiejskim podwórku

Cel ogólny: – umuzykalnienie dzieci.

Cel operacyjny: Dziecko: – porusza się odpowiednio do słyszanego akompaniamentu.

Środki dydaktyczne: piosenka Na podwórku, obrazki: ziarna, siana, zdjęcia zwierząt występujących w piosence, rysunki zwierząt z wiejskiego podwórka, sztuczne piórko.

Przebieg dnia

1. Kolorowanie rysunku wybranego zwierzątka z wiejskiego podwórka.
2. Słuchanie piosenki Na podwórku (sł. i muz. B. Forma), ilustrowanej zdjęciami zwierząt z wiejskiego podwórka.

I Na podwórku mieszka kaczka, bardzo głodna nieboraczka. Krzyczą kury i indyczki, kogut, gęsi i perliczki. Wszyscy pusto w brzuchach mają, gospodarza wciąż wzywają. Gdzie się podział pan gospodarz? Kiedy nam śniadanie poda?

Ref.: Wtem gospodarz się pojawia, daje karmę, sypnie ziarna. Do poideł wodę wlewa. Czy wam jeszcze czegoś trzeba?

II. Konik z worka skubie siano, trawę woli cielak z mamą, pani koza z kozłatkami oraz owca z jagniętami. Brzuszek wszyscy napełnili. Jedząc, trochę się zmęczyli. Kwoka z dziećmi odpoczywa, w chłodnym miejscu się ukrywa.

Ref.: Wtem gospodarz...

3. Rozmowa na temat piosenki.

– Które zwierzęta czekały na gospodarza na podwórku? – Dlaczego na niego czekały? – Co zrobił gospodarz, gdy przyszedł? – Które zwierzęta jadły siano? Nauczyciel pokazuje obrazek siana. Umieszcza wokół niego zdjęcia: konia, kozy z młodymi, krowy z cielakiem, owcy z jagniętkiem. Razem z dziećmi nazywa zwierzęta. – Kto jadł ziarno? Nauczyciel pokazuje obrazek ziarna. Umieszcza go na tablicy, a wokół niego zdjęcia: kury z kurczętami, indyka, koguta, perliczki. Razem z dziećmi nazywa zwierzęta.

4. Zabawa przy piosence. Dzieci wcielają się w wybrane zwierzę z wiejskiego podwórka i poruszają po sali. Gdy usłyszą nagranie piosenki, w dowolny sposób tańczą w parach. Gdy nagranie milknie, znowu naśladują wybrane zwierzę.

5. Ćwiczenia dźwiękonaśladowcze – Zwierzęta ze wsi. Dzieci za nauczycielem naśladują głosy zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Np. kura – ko, ko, ko... kogut – kukuryku, kukuryku... koń – ihaha, ihaha... koza – mee, mee... Zabawy na placu przedszkolnym.

6. Zabawa Piórko z podwórka. Nauczyciel ma sztuczne piórko. Dzieci siedzą w kole z zamkniętymi oczami. Nauczyciel dotyka piórkiem kolejnych dzieci w różne części ciała, a one, nie otwierając oczu, wskazują palcem dotknięte miejsca.

Dzień4. Kurczaczek

Cel ogólny: – rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny: Dziecko: – wykonuje papierowego kurczaczka.

Środki dydaktyczne: nagrania głosów zwierząt z wiejskiego podwórka, zdjęcia tych zwierząt, obrazki historyjki o tym, jak powstaje kurczątko,

Przebieg dnia I

1. Słuchanie nagrań głosów zwierząt z wiejskiego podwórka (kury, kaczki, krowy, konia, barana...). Nauczyciel podczas słuchania głosów zwierząt pokazuje dzieciom ich zdjęcia.

2. Oglądanie obrazka. Nazywanie zwierząt z wiejskiego podwórka. Naśladowanie ich głosów.

3. Wykonanie papierowego kurczaczka.

Przypomnienie, jak powstaje kurczątko (historyjka). – Co robi kura po zniesieniu jajka, gdy chce mieć kurczaczki? – Co się dzieje z jajkami? – Jak wyglądają kurczątka?

– Co wyrosnie z kurczątek?

4. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy

• Kolorowanie na żółto koła – brzucha kurczątka. • dorysowanie brakujących elementów.

5. Ćwiczenia w drobnych ruchach rąk.

Dzieci witają się palcami lewej dłoni i prawej dłoni poprzez stykanie się nimi; robienie piąstek; naśladowanie ruchami palców padający deszcz.

Tydzień 20.04-24.04.2020

Temat tygodnia: Ochrona przyrody

Dzień 1. Śmieciu, precz

Cel ogólny: – rozwijanie mowy.

Cel operacyjny: Dziecko: – wypowiada się na temat dbania o środowisko wokół siebie.

Środki dydaktyczne: piosenka Bez ptaszków i żab, wiersz S. Karaszewskiego Śmieciu, precz, ilustracje do wiersza, zdjęcia przedstawiające piękno przyrody oraz przyrodę zniszczoną przez człowieka, tacki z piaskiem, tamburyn,

1. Oglądanie zdjęć przedstawiających piękno przyrody (z czasopism, kalendarzy itp.) i zdjęć przedstawiających przyrodę zniszczoną przez człowieka. – Które miejsca na zdjęciach bardziej się wam podobają? Dlaczego?

2. Dowolny taniec przy piosence „Gdy nadchodzi wiosny czas”

I. Gdy nadchodzi wiosny czas, rozśpiewany cały las, bo na każdym drzewie ptak, a pod drzewem dziesięć żab. Hałasują: ćwir, ćwir, ćwir, hałasują: rech, rech, rech, gdyby tak nie było ich, milczałby zielony mech.

II. Ref.: Jaki byłby ten nasz świat bez wróbelków i bez żab? Jaki byłby rano świt, gdyby nam nie ćwierkał nikt, nie kumkał nikt.

III. Jakiż inny byłby dzień! Tylko słońce, tylko cień, auta szum i burzy grzmot, samolotu głośny lot i spieszący ludzi tłum, wiejącego wiatru śmiech i żadnego ćwir, ćwir, ćwir, i żadnego rech, rech, rech.

Ref.: Jaki byłby...

3. Rozmowa na temat dbania o przyrodę wokół nas.

4.. Słuchanie wiersza S. Karaszeńskiego Śmieciu, precz.

Kiedy rano słońce świeci, Wybiegają na dwór dzieci. Miotły, szczotki w rękach mają, Bo podwórko zamiatają! Tu papierek od cukierka, Tam po soku jest butelka, Ówdzie puszka po napoju I pudełko. Może twoje? Życie nie można w bałaganie, Więc się bierzmy za sprzątanie. Zmykaj, śmieciu, do śmietnika. Bałaganie, brudzie, znikaj.

5. Rozmowa na temat wiersza. – Co robią rano dzieci? – Co trzeba robić, żeby nie było tak zaśmieconych miejsc? – Czego jeszcze nie powinniście robić na placu przedszkolnym i na podwórku? Nauczyciel naprowadza dzieci, podając konkretne sytuacje. Np. łamanie gałązek drzew, deptanie trawników, zrywanie kwiatów...

6. Rysowanie prostych kształtów na tackach z piaskiem.

Nauczyciel, a za nim dzieci, rysuje i mówi proste rymowanki. Np.: • dzieci rysują koło (kilka razy po śladzie), a potem kreski – promyki, mówiąc: Kółeczko, kółeczko, będzie z ciebie słończko, • Jeden łuk, drugi łuk – aby listek powstać mógł.

Dzień 2. Liczymy motyle

Cel ogólny: – rozwijanie umiejętności liczenia.

Cel operacyjny: Dziecko: – liczy w zakresie czterech.

Środki dydaktyczne: klocki, pojemniki na klocki, kolorowe sylwety motyli – małe i duże, nagranie melodii w rytmie walczyka.

1. Kolorowanie obrazka motyla w kolorze : pomarańczowy, żółty, niebieski , biały w czarne plamki.

2. Kolorowe motyle – ćwiczenia matematyczne. 1. Utrwalenie nazewnictwa kolorów. Nauczyciel opowiada o motylach, które pojawiły się nad łąką. Dzieci umieszczają na tablicy sylwety motyli w odpowiednich kolorach. Na łące budziło się życie. Zakwitało coraz więcej kwiatów, zwierzęta opuszczały zimowe kryjówki i cieszyły się promieniami słońca. Powróciły ptaki. Nad kwiatami fruwały małe zwierzęta – owady. Stokrotkę, która wyciągnęła kwiat do słońca, najpierw odwiedził żółty motyl zwany cytrynkiem. (Dzieci

umieszczają na tablicy sylwetę żółtego motyla). Potem – piękny niebieski motyl z rodziny modraszków. (Obok żółtej sylwetki motyla umieszczają niebieską). Usiadł na stokrotce, skosztował nektaru i odfrunął. Kolejnym gościem był biały motyl z ciemnymi plamkami – bielinek kapustnik, zwany tak z powodu jego częstego odwiedzania zagonów kapusty, na której chętnie składa jajeczka. (Umieszczają białą sylwetę motyla na tablicy). Gdy dzień się powoli kończył, pojawił się jeszcze jeden motyl – pomarańczowy – o dziwnej nazwie czerwонецzyk dukacik. (Umieszczają na tablicy sylwetę pomarańczowego motyla).

3. Ćwiczenia w liczeniu. • Liczenie motyli. • Określanie, w jakim kolorze jest pierwszy, drugi... czwarty motyl. • Zabawa sylwetami motyli. Dzieci dostają po sylwetce papierowego motyla. Określają jego kolor, a potem ustawiają go względem siebie według poleceń nauczyciela. Np. nad sobą, przed sobą, z boku, za sobą, nisko, wysoko.

4. Układanie sylwet według podanego rytmu.

Nauczyciel układa na dywanie sylwetki motyli: fioletowe i czerwone, określając ich kolory – fioletowy motyl, czerwony motyl, fioletowy, czerwony, fioletowy, czerwony. Potem prosi dzieci, żeby układały dalej według podanego wzoru.

Dzień 3. Świat bez wróbli i bez żab

Cel ogólny: – umuzykalnienie dzieci.

Cel operacyjny: Dziecko: – porusza się rytmicznie przy muzyce.

Środki dydaktyczne: piosenka Bez ptaszków i żab, rysunki wróbli, tamburyn.

1. Zabawa Rób i mów
2. Nauczyciel wypowiada krótkie zdania i wykonuje ruchy w odpowiednim tempie. Dzieci powtarzają słowa i naśladują ruchy. Np. Ola idzie wolno. Dzieci powtarzają zdanie, mówią i chodzą wolno. Kajtek głośno klaszcze. Dzieci powtarzają zdanie, mówią i klaszczą głośno.
3. Zabawa przy piosence Bez ptaszków i żab.
4. Rozmowa na temat piosenki. – Kto hałasuje wiosną? – Jaki głos wydawały ptaki? – Jaki głos wydawały żaby? – Co by było, gdyby nie było ptaków i żab?

5. Kolorowanie rysunku wróbelka

Dzień 4. Segregowanie śmieci

Cel ogólny: – rozwijanie sprawności manualnej.

Cel operacyjny: Dziecko: – nakleja naklejki w odpowiednich miejscach.

Środki dydaktyczne: piosenka Bez ptaków i żab, worki na śmieci, stare gazety, papierowe torebki, butelki z tworzywa, wyliczanka,

1. Segregowanie śmieci.

Nauczyciel przygotował dwa worki na śmieci. Rozsypał na podłodze butelki po napojach, woreczki z tworzywa, papierowe torebki, stare gazety. Dzieci segregują śmieci – do jednego worka wkładają rzeczy wykonane z tworzywa, a do drugiego – z papieru.

2 Wykonanie pracy plastycznej Pojemniki na śmieci.

Krótką rozmowę na temat segregowania śmieci. Nauczyciel pokazuje dwa worki, które rano dzieci wypełniły posegregowanymi śmieciami. Wyjaśnia dzieciom, że z odzyskanego ze śmieci papieru można otrzymać papier, np. na pudełka na buty papier toaletowy, a z butelek – tworzywo na pojemniki.

3. Kolorowanie trzech pudełek kartonowych na zielono, żółto i niebiesko.

4. Nauka wyliczanki. Ślimak, ślimak, pokaż rogi, dam ci sera na pierogi. Jak nie sera, to kapusty, od kapusty będziesz tłusty. • Pokazywanie, jak porusza się ślimak.

Dzień 5. Nie niszczymy roślin

Cel ogólny: – rozwijanie mowy.

Cel operacyjny: Dziecko: – ocenia zachowanie Agaty.

Środki dydaktyczne: wiersz M. Kownackiej Czy Agata kocha się w kwiatach?, tekst rysowanego wierszyka, sylwety bohaterów teatrzyku, papierowe kwiaty – po dwa takie same, nagranie walczyka, sylweta słońca.

1. Zabawa Pokaż taki sam kwiatek.

Nauczyciel przygotował papierowe kwiaty, po dwa takie same. Rozdał dzieciom po jednym kwiatku z pary. Pozostałe kwiaty porozkładał w różnych miejscach sali. Zadaniem dzieci jest odnaleźć taki sam kwiat, jak ten, który otrzymały (wszystkie kwiaty są w jednym kolorze, różnią się kształtem lub wzorami).

2. Teatrzyk sylwet na podstawie wiersza M. Kownackiej Czy Agata kocha się w kwiatach?

3. Rozmowa na temat ochrony kwiatów. – Czy możemy zrywać wszystkie kwiaty? – Co powinniśmy zrobić z zerwanymi kwiatami? – Czy powinniśmy zrywać kwiaty, których jest bardzo mało i mogłyby wyginąć? Nauczyciel wyjaśnia, że są kwiaty (zwierzęta), których jest bardzo mało, i grozi im wyginiecie. Pokazuje zdjęcia kwiatów chronionych. Są one pod ochroną, to znaczy, że ich zrywanie grozi karą. – Dlatego gdy widzicie poza ogrodem kwiaty, których nie znacie, to nie zrywajcie ich. Oglądajcie je i wachajcie.

4. Oglądanie teatrzyku

Agata: Jestem sobie Agata – strasznie kocham się w kwiatach. Gdy tylko zakwita kwiatusek, zaraz go zerwać muszę. Zerwę, co tylko spotkam: o, tu dzwonek, tu stokrotka, tulipanek... Uwiję z nich sobie wianek. Jaka piękna okolica. Ja kwiatami się zachwycam. (Kuka kukułka). Kukułeczko, czego szukasz? Co dobrego mi wykukasz? (Kukułka kuka pięć razy). O, ładnie mi wykukałaś, w szkole piątka będę miała. Wiewiórki: Wiewióreczki hopsasa! Po gałęziach wciąż hasamy! Pięknie i gładko – poskacz z nami, Agatko! Agatka: Hopsasa dookoła – przeszkadzają mi te zioła. (Wyrzuca kwiatki). Buch! Ten bukiet na trawę. Z wiewiórkami się zabawię.

Wiewiórki i Agata: Hop, wiewiórki, hyc z Agatą. O, my na to jak na lato. Hopsasa, z prawa, z lewa, słońce świeci, szumią drzewa. (Wybiegają). Wróżki: Wędrujemy po leśnych drózkach. To my, leśne wróżki. – Ja mam z liści kapturek. – Ja płaszczyk z ptasich piórek. – Mam włosy z mchów i porostów. – A las kochamy po prostu. Hej, hej! A któż to zerwał i rzucił na ziemię kwiaty? Więdna! Nie wiecie, czyja to sprawka? Dzieci: Agaty! Wróżki: A to się popisała, ani słowa. – Przyszła do lasu kwiaty rabować. – Poniszczyła, połamała wszystkie kwiaty! – My nie chcemy tej Agaty! Kto powie, czy Agata naprawdę się kocha w kwiatach?

Dzieci: Nie... Wróżka: Bo ja myślę, że to wielka roślin niszczyicielka! Może ktoś włoży te kwiaty do wody? Dzieci: My je weźmiemy do kącika przyrody! 3. Rozmowa na temat teatrzyku. – Czy Agata naprawdę kocha się w kwiatkach? – Jak nazwalibyście Agatę? – Czy z kwiatami i innymi roślinami postępuje się tak, jak to robiła Agata?

6. Słuchanie rysowanego wierszyka.

Najpierw nauczyciel mówi wierszyk i rysuje kwiatek. Potem samodzielnie próbują to zrobić dzieci. Najpierw koło, na nim płatek, drugi płatek, trzeci płatek, czwarty płatek, jeszcze kreska – łodyga – i jest kwiatek.

7. Kolorowanie obrazka kwiatka

Załączniki

